

eveniment _____

Conferința aniversară a Institutului European din România la zece ani de activitate



În parteneriat cu **Reprezentanța Comisiei Europene în România**, Institutul European din România a organizat la 14 decembrie a.c. conferința internațională cu tema **Redefinind Europa**.

Evenimentul aniversar a marcat cei 10 ani de activitate ai Institutului European din România și l-a avut ca invitat de onoare pe domnul **Jacques Pelkmans**, profesor la catedra Jan Tinbergen din cadrul Colegiului Europei, Bruges, cercetător senior în cadrul CEPS Bruxelles.

Organizatorii au adus în atenția decidenților politici, a mediului academic și de cercetare, a opiniei publice în general, câteva provocări semnificative aflate în prezent pe agenda afacerilor europene: mecanismele instituționale după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona; criza economico-financiară și implicațiile sale asupra guvernantei economice a UE; piața internă unică la început de secol 21.

Cu ocazia acestui eveniment a avut loc și prima ediție a decernării **Premiilor de Excelență IER**, dedicate în acest an jurnalismului în domeniul afacerilor europene. Jurnaliștii nominalizați pentru acest premiu au fost: Anne-Marie Blăjan (Hotnews), Dan Cărbunaru (Calea Europeană), Ionel Dancă (The Money Channel), Gabriel Giurgiu (TVR), Cristian Hoștiuc (Ziarul Financiar), Luca Niculescu (RFI), Mircea Vasilescu (Dilema Veche) ... **pag 2**

în acest număr _____

- 2 Conferința aniversară a Institutului European din România la zece ani de activitate
- 3 Participarea Institutului European din România la prima conferință internațională ARCADIA (25 - 26 noiembrie 2010)
- 3 A fost lansat Working Paper nr. 27 Către un model dinamic de radicalizare a terorismului - Towards a dynamic model of terrorist radicalization
- 4 Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării
- 5 Concluziile Consiliului European de iarnă (16 - 17 decembrie 2010)
- 6 Președinția ungară
- 7 Strategia de extindere și rapoartele privind progresele înregistrate în 2010

analiză / opinie _____

Concluziile Consiliului European de iarnă (16 - 17 decembrie 2010)

Încheierea semestrului președinției belgiene a Consiliului UE a fost marcată de desfășurarea la Bruxelles a lucrărilor Consiliului European de iarnă.

Pe agenda reuniunii Consiliului de iarnă au figurat subiectul relațiilor externe ale Uniunii Europene, respectiv subiectul politicii economice. În acest din urmă caz au fost abordate chestiuni referitoare la permanentizarea mecanismului **pag 5**



... În urma deciziei Grupului consultativ de selecție constituit din membrii Consiliului de Administrație și ai Consiliului Științific Consultativ ale IER, toți cei șapte jurnaliști vor fi laureații Premiului de Excelență IER (placheta Premiul de Excelență IER Euro-Jurnalistul anului și un mini-laptop).

În cuvântul de bun venit, dna Gabriela Drăgan, Director general al Institutului European din România, a prezentat obiectivele conferinței aniversare a IER, introducând totodată tematicile abordate în cadrul fiecărei secțiuni, precum și acordarea premiilor de excelență IER, ediția I, celor mai buni jurnaliști în domeniul afacerilor europene.

Dl Florin Pogonaru, președintele AOAR și președintele Consiliului de Administrație al IER, a exprimat necesitatea re poziționării IER în noul context românesc și european. Cei zece ani de activitate au demonstrat că IER este o voce influentă în procesul integrării României în Uniunea Europeană și, de asemenea, că Institutul va fi un partener activ nu doar în dezbaterile unor probleme comunitare, ci și în creionarea unor subiecte de interes pentru România care să fie susținute la Bruxelles.

Dl Leonard Orban, consilier prezidențial, fost membru al Comisiei Europene și președinte de onoare al IER, a subliniat rolul studiilor de impact în perioada de pre-aderare pentru pregătirea negocierilor, evidențiind continuitatea și eficiența produselor IER pentru decidenții politici. România a beneficiat destul de puțin de statutul de membru al UE, nu doar din punctul de vedere al utilizării fondurilor europene, ci și al convergenței, ca și din punct de vedere instituțional. Dl Orban a reliefat faptul că integrarea României nu este definitivată, dosare precum aderarea la spațiul Schengen, la zona euro, continuarea proceselor de convergență cu UE fiind încă deschise. În contextul în care UE pare să iasă întărită din această criză pentru că au existat voința politică de continuare a proiectului și inteligența de a furniza soluții optime consolidării UE, IER, la rândul său, trebuie să se re poziționeze pe piață, ca furnizor de expertiză și soluții optime pentru decidenții români și alți actori europeni.



Excelența Sa, dl Leo d'Aes, Ambasadorul Regatului Belgiei în România, a subliniat principalele direcții de acțiune ale președinției belgiene în domeniul guvernării economice a UE, al schimbărilor climatice și al politicii energetice, al



relațiilor externe. A remarcat consolidarea poziției Comisiei Europene, ca gardian al tratatelor, în contextul noii guvernante economice a UE, precum și necesitatea dinamizării reformelor structurale. Subliniind problema resurselor bugetare limitate ale Uniunii, dl ambasador a exprimat necesitatea unui rol activ al Parlamentului European, a redefinirii mecanismelor de lucru la nivelul Uniunii, precum și a unui grad mai mare de deschidere a UE către restul lumii.

Dl Niculae Idu, șeful Reprezentanței Comisiei Europene în România, a trecut în revistă istoria „proiectului IER”, rolul său în elaborarea de politici și în sprijinirea actorilor instituționali din România, subliniind totodată și dificultățile de parcurs în a mobiliza resurse interne și externe pentru elaborarea unor studii care să depășească stadiul pur academic și să se îndrepte spre recomandări concrete de politici. Dl Idu a remarcat importanța componentei de cercetare, subliniind necesitatea redefinirii IER în perioada post-aderare, ca think-tank în domeniul afacerilor europene. Unul dintre beneficiile aderării la UE ar trebui să fie folosirea la maxim a instrumentelor de tip think-tank pentru a identifica obiective strategice importante la nivel european.

Prof. Pelkmans a arătat că Piața Internă Unică a revenit în centrul atenției Uniunii Europene, fiind singura opțiune serioasă pentru revenirea la o creștere economică sănătoasă, bazată pe forța pieței. Avem de-a face cu o problemă de definiție — ce înțelegem prin conceptul de mai multă Piață Internă Unică? — putând astfel să avem o viziune ad-hoc (adâncirea acquis-ului existent cu privire la Piața Internă Unică), o viziune referitoare la o Piață Internă Unică sănătoasă dar îngustă, și în final o viziune strategică, în care mai multă Piață Internă Unică nu poate decât să se dovedească utilă obiectivelor socio-economice ale Uniunii Europene.

Prof. Pelkmans a reușit o prezentare echilibrată, vorbind atât despre motivele în favoarea extinderii Pieței Interne Unice, cât și despre elementele care ar fi împotriva extinderii. Astfel, în favoarea extinderii sunt argumente economice extrase din tratate și din jurisprudența existentă, dar și factori precum presiunea globalizării și dinamica internă a UE.

Pentru textul integral al sintezei, accesați http://www.ier.ro/documente/confetinta_aniversara_ier/Comunicat-sinteza_conferinta_aniversara_14_decembrie_2010.pdf.

Participarea Institutului European din România la prima conferință internațională ARCADIA (25 - 26 noiembrie 2010)

În perioada 25 - 26 noiembrie 2010, *Asociația Română pentru Cooperare și Dezvoltare Internațională* (ARCADIA) a organizat prima conferință anuală internațională, sub patronajul Ministerului Afacerilor Externe, pe tema: **Dezvoltare, comerț, politici externe și de securitate: Care este valoarea adăugată a noilor donatori emergenți?** În calitatea sa de stat membru al UE și, implicit, de donator internațional emergent, România are un interes în a deveni un actor dinamic în arena globală, în rolul său de contributor în domeniul dezvoltării internaționale. Conferința și-a propus să ofere un spațiu pentru interacțiune, dialog și schimb de expertiză tuturor grupurilor interesate de problematica dezvoltării și cooperării internaționale, respectiv: inițiatorii de politici, mediul academic, practicienii, mediul de afaceri, mass-media, platformele ONG și asociațiile profesionale.

În cadrul acestei conferințe, IER în colaborare cu ARCADIA a organizat workshopul cu tema **Criza economico-financiară și implicațiile sale asupra bugetului comunitar și a politicii de asistență pentru dezvoltare** (25 noiembrie 2010).

Workshopul a fost moderat de domnul **Dumitru Miron**, prof. univ. dr., prorector al ASE București, membru al Consiliului Științific Consultativ al IER. În rândul vorbitorilor s-au aflat domnul **Napoleon Pop**, director, Centrul de Cercetări

Monetare și Financiare „Victor Slăvescu”, Academia Română, domnul **Ene Dinga**, prof. univ. dr., director adjunct, Institutul Bancar Român, domnul **Moisă Altăr**, prof. univ. dr., ASE, domnul **Sergiu Celac**, ambasador precum și domnul **Bogdan Baltazar**, consultant financiar.

Perspectiva românească asupra crizei economico-financiare a fost prezentată în cadrul workshopului, respectiv implicațiile acesteia asupra monedei euro și a bugetului comunitar, cu consecințe directe asupra bugetului asistenței pentru dezvoltare și cooperare internațională. Element important al relațiilor internaționale, asistența pentru dezvoltare trebuie însă să țină seama de constrângerile economice și politice. România a avut o tradiție a asistenței pentru dezvoltare în perioada comunistă, iar lecțiile trecutului se pot dovedi utile și pentru viitor.

Asistența pentru dezvoltare trebuie să respecte o serie de principii bine stabilite, în care interesele pragmatice să se îmbine cu criteriile etice în scopul evitării situațiilor ambigue. Totodată trebuie să existe o strânsă corelare între capacitățile economice ale statului donator și ajutorul oferit pentru a evita situațiile de dezechilibru întâlnite înainte de 1989.

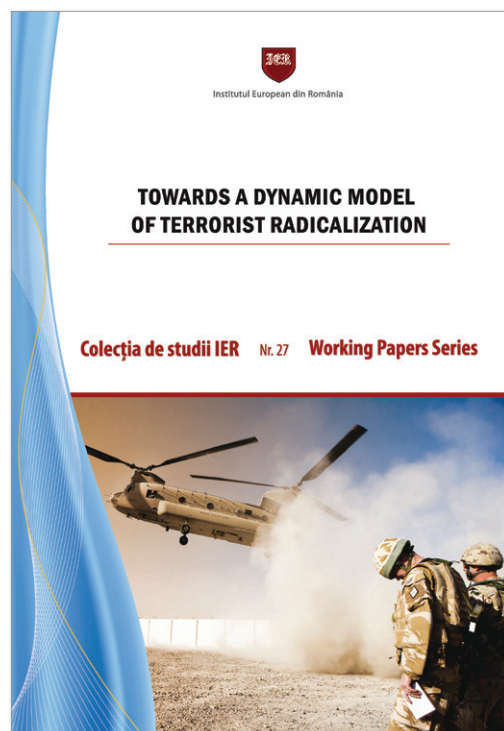
Mihai Sebe

publicație

A fost lansat Working Paper nr. 27 Către un model dinamic de radicalizare a terorismului Towards a dynamic model of terrorist radicalization

Institutul European din România a publicat Working Paper-ul nr. 27 *Towards a dynamic model of terrorist radicalization*, realizat de **Clara Volintiru**, în limba engleză. Lucrarea încearcă să dezvolte o evaluare teoretică a fenomenului radicalizării. Autoarea își propune să realizeze un model dinamic de radicalizare a terorismului, care ia în considerare interacțiunile dintre motivațiile individuale și factorii determinanți din mediul înconjurător. Înțelegerea secvențială a radicalizării individului și a celei societale este deosebit de utilă în dezvoltarea unor măsuri de răspuns la fenomenul terorist. Modelul dinamic de radicalizare a terorismului este aplicat în cazul conflictelor din Cecenia și Kosovo, arătând că, odată stabilit mecanismul cauzal care conduce la radicalizare în fiecare caz, se pot observa mai clar factorii specifici care duc în cele din urmă la rezultate diferite.

Înțelegerea corespunzătoare a dinamicii radicalizării este esențială pentru dezvoltarea unor politici eficiente de securizare a frontierelor UE, precum și pentru combaterea terorismului atât acasă cât și în afara granițelor naționale. Studiul propune conceptul de *Vector de Radicalizare* (VR), respectiv înțelegerea implicării în activități teroriste ca un proces reversibil până la un anumit punct, și nu ca o stare imuabilă. Această abordare presupune concentrarea analizei pe variabilele procesului, cum ar fi contextul schimbător în care evoluează individul, sau corelația dintre evenimente și reacția individuală (Taylor & Horgan 2006). După cum se arată în lucrare, radicalizarea este „un proces de dezvoltare personală, prin care un individ adoptă idei și obiective politico-religioase din ce în ce mai extreme, devenind convins că atingerea acestor obiective justifică utilizarea metodelor extreme” (Ongering 2007,



Al-Lami 2009). Această definiție a radicalizării ca un proces implică mai multe consecințe. În primul rând, se presupune că există o scală a radicalizării ce variază de la manifestări legale de suport pentru o cauză, până la ilegalitatea acțiunilor violente. În al doilea rând, motivația din spatele radicalizării este la rândul ei variabilă. Se pot identifica acțiuni violente ca suport pentru cauze naționaliste, dar și religioase.

Prezentul studiu va considera acțiunea/atacul terorist ca fiind o metodă extremă și ultima fază a procesului de radicalizare. În final, definiția radicalizării prezentată anterior face referire la ideile și obiectivele ce împing o persoană spre acțiuni extremiste. Prezența acestui tip de motivație ideologică este astfel necesară pentru a vorbi de un proces de radicalizare. În cazul în care aceste motivații sunt absente, se poate vorbi de terorism patologic, sau criminal, dar nu de o acțiune politică (Schmid 2008). În acest sens, terorismul poate fi privit drept o formă extremă de activism politic.

Analiza procesului prin care un actor obișnuit ajunge să recurgă la violență pentru a-și susține convingerile politice este susținută de definiția termenului de *proces*, oferită de Taylor & Horgan (2006): „o succesiune de acțiuni ce sunt ordonate și/sau interdependente”. Pentru a considera terorismul contemporan ca fiind rezultatul unui astfel de „proces” evolutiv și nu o simplă stare de fapt, este necesar să includem în analiză și factorii congruenți.

Încercând să lase în urmă analiza deterministă a radicalizării, Bjorgo (2008) delimitează diferite *niveluri de cauzalitate*: cauze structurale, cauze motivaționale, cauze facilitante și cauze declanșatoare. El poziționează *cauzele structurale* la nivel macro, și le definește ca „acele cauze care afectează viețile oamenilor într-o manieră ce nu le este în întregime cunoscută în momentul producerii lor”. În această categorie, putem include factorii *sociali* (ex: tiparele culturale ale societății din care fac parte, dezechilibre demografice, structura pe clase), *politici* (ex: geopolitica, relațiile internaționale/regionale) sau *economici* (ex: schimbările generate de procesul de modernizare/globalizare).

Agnes Nicolescu

analiză | opinie

Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării

În data de 8 decembrie 2010, Comisia Europeană a adoptat **Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării**. Este vorba despre o strategie extinsă care acoperă mai multe politici comunitare, având ca obiect o macroregiune. Strategia cuprinde o comunicare și un plan de acțiune ce vor fi revizuite în mod periodic. Implementarea strategiei va începe odată cu obținerea sprijinului tuturor statelor membre, în luna aprilie 2011, în timpul președinției ungare.

Prin prezenta strategie este încurajată consolidarea securității în regiune, cooperarea pe termen lung în scopul soluționării problemelor locale, al încurajării dezvoltării rețelelor de transport și energie precum și al dezvoltării economice.

Regiunea Dunării, cu peste 100 de milioane de persoane, ocupând a cincea parte din suprafața UE, este vitală pentru Europa. Poate facilita deschiderea UE către vecinii apropiați, către regiunea Mării Negre, Caucazul de Sud și către Asia Centrală. Cu abordarea sa integrată, care se concentrează pe dezvoltarea durabilă, strategia contribuie la realizarea obiectivelor UE și consolidează aplicarea Strategiei Europa 2020.

Bazinul dunărean posedă o serie de atuuri care îl pot diferenția la nivel european și mondial, permițând astfel rapida sa dezvoltare: locația geografică (deschiderea către Est); sistemul de educație solid; diversitatea culturală, etnică și naturală; bogate surse de energie regenerabilă (hidro, biomasă, eoliene și termale); un bun potențial de eficiență energetică și nu în cele din urmă importante avantaje care țin de mediu (floră și faună, Delta Dunării).



Sursa: http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/danube/images/map_region_large.pdf

Cu toate că strategia nu va oferi o finanțare europeană suplimentară, în regiune există o serie de programe ale UE care asigură o finanțare consistentă. Se dorește utilizarea eficientă a celor aproximativ 100 de miliarde de euro alocate în cadrul politicii de coeziune (Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european) între 2007 și 2013.

Strategia conține un plan de acțiune grupat în patru piloni: (1) *Interconectarea regiunii Dunării* (în vederea îmbunătățirii mobilității și a multimodalității: (a) căi navigabile interioare (b) legături rutiere, feroviare și aeriene; în vederea încurajării energiilor mai durabile; în vederea promovării culturii și a turismului, a contactelor directe între oameni);

(2) *Protejarea mediului în regiunea Dunării* (restaurarea și întreținerea calității apelor; gestionarea riscurilor de mediu; conservarea biodiversității, a peisajelor și a calității aerului și a solurilor);

(3) *Creșterea prosperității în regiunea Dunării* (prin dezvoltarea societății bazate pe cunoaștere prin cercetare, educație și tehnologii ale informației; sprijinirea competitivității întreprinderilor, inclusiv prin dezvoltarea grupurilor; investiții în oameni și în capacități);

(4) *Consolidarea regiunii Dunării* (ameliorarea capacității instituționale și a cooperării; conlucrarea pentru a promova securitatea și pentru a soluționa problemele de criminalitate organizată și de infracțiuni grave).

Strategia este prevăzută pentru o durată nedeterminată, incluzând însă o serie de obiective precise cu termen definit, cu scopul stimulării eforturilor depuse, printre care aflăm elemente ca:

- creșterea cu 20% față de anul 2010 a transportului de marfă pe fluviu, până în 2020;

- dezvoltarea, până în 2020, a unor terminale multimodale eficiente în porturile de pe Dunăre, pentru a conecta căile navigabile interioare cu cele de transport rutier și feroviar;

- completarea și adoptarea Planului de management al Deltei până în 2013;

- reducerea cu 25% a zonelor afectate de eroziuni ale solului de peste 10 tone pe hectar, până în 2020;

- investirea a 3% din PIB în domeniul cercetării și dezvoltării până în 2020;

- acces la internet de bandă largă pentru toți cetățenii UE din regiune până în 2013;

- maximum 4 săptămâni pentru obținerea autorizațiilor de înființare a unei societăți până în 2015;

- stabilirea de norme pentru e-Guvernare și reducerea birocrăției excesive până în 2012.

Pentru mai multe informații a se vedea: http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/danube/documents_en.htm

Mihai Sebe

Concluziile Consiliului European de iarnă (16 – 17 decembrie 2010)



Sursa: http://www.flickr.com/photos/europeancouncil_meetings/5276995694/sizes/l/in/photostream/

Încheierea semestrului președinției belgiene a Consiliului UE a fost marcată de desfășurarea la Bruxelles a lucrărilor Consiliului European de iarnă.

Pe agenda reuniunii Consiliului de iarnă au figurat subiectul relațiilor externe ale Uniunii Europene, respectiv subiectul politicii economice. În acest din urmă caz au fost abordate chestiuni referitoare la permanentizarea mecanismului de stabilizare pentru zona euro, guvernarea economică europeană, respectiv viitoarea perspectivă financiară multianuală post-2013.

Din perspectiva extinderii Uniunii Europene se remarcă acordarea statului de țară candidată Republicii Muntenegru. O altă premieră înregistrată se referă la prezentarea primului raport privind progresele înregistrate în relațiile cu partenerii strategici ai Uniunii Europene, raport prezentat de Înaltul Reprezentat privind relațiile Uniunii Europene cu partenerii săi strategici. Problema încălzirii globale a fost și ea abordată,

Consiliul European salutând rezultatul de succes al COP 16 la Cancun.

Consiliul European a convenit asupra textului proiectului de decizie de modificare a Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), luând decizia de a lansa imediat procedura de revizuire simplificată prevăzută la articolul 48 alineatul (6) din TFUE cu scopul de a institui un mecanism permanent pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro în ansamblu (*Mecanismul european de stabilitate*). Prezentul mecanism va înlocui Fondul european de stabilitate financiară (FESF) și Mecanismul european de stabilizare financiară (MESF), care vor rămâne în vigoare până în iunie 2013. Mecanismul va fi activat printr-un acord reciproc al statelor membre din zona euro în cazul apariției unui risc pentru stabilitatea zonei euro în ansamblu. În cazul în care doresc, statele membre a căror monedă nu este euro vor fi implicate în aceste lucrări și vor participa la operațiuni desfășurate în temeiul mecanismului, în mod ad-hoc.

În ceea ce privește guvernarea economică, Consiliul European a cerut intensificarea discuțiilor pe marginea celor șase propuneri legislative ale Comisiei Europene din 29 septembrie 2010, elaborate pe baza recomandărilor grupului operativ și aprobate în octombrie a.c. Termenul estimat pentru finalizarea negocierilor este iunie 2011.

Cu privire la perspectiva financiară multianuală post-2013, Consiliul European a reamintit concluziile sale din octombrie 2010 și a precizat că așteaptă propunerile din partea Comisiei Europene cu privire la noul cadru financiar multianual până în iunie 2011.

În condițiile crizei zonei euro un rol important îl are semnalul de solidaritate oferit de șefii statelor din zona euro și de instituțiile europene care, într-o declarație comună, au subliniat faptul că moneda euro este și va rămâne o parte centrală a integrării europene. În acest scop se urmărește întreprinderea unor serii de acțiuni menite să asigure:

- aplicarea integrală a programelor existente;
- menținerea responsabilității fiscale;
- accelerarea reformelor structurale destinate îmbunătățirii creșterii;
- consolidarea Pactului de stabilitate și de creștere și punerea în aplicare a noului cadru de macro-supraveghere din vara anului 2011;
- asigurarea disponibilității sprijinului financiar adecvat prin intermediul Fondului european de stabilitate financiară (FESF);

- continuarea consolidării sistemului financiar atât cu privire la cadrele de reglementare, cât și la cele de supraveghere și efectuarea unor noi teste de stres în sectorul bancar;
- exprimarea sprijinului deplin pentru acțiunea BCE.

lată o parte din Concluziile Consiliului European de iarnă formulate de către șefii de state și de guverne: „*Perspectivile de creștere economică se consolidează, iar fundamentele economiei europene sunt solide. Instrumentele de stabilitate temporare instituite la începutul acestui an și-au dovedit utilitatea, însă criza a demonstrat că nu există motive de automulțumire. Iată motivul pentru care am convenit astăzi asupra textului unei modificări limitate a tratatului în ceea ce privește instituirea unui viitor mecanism permanent pentru a garanta stabilitatea financiară a zonei euro în ansamblul său. Această modificare ar trebui să intre în vigoare la 1 ianuarie 2013. De asemenea, ne-am reafirmat angajamentul de a obține un acord în privința propunerilor legislative privind guvernarea economică până la sfârșitul lunii iunie 2011, în scopul consolidării pilonului economic al uniunii economice și monetare și al continuării punerii în aplicare a Strategiei Europa 2020*”.

Pentru mai multe detalii a se vedea: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/RO/ec/118602.pdf

Mihai Sebe

PREȘEDINȚIA UNGARĂ



Statele membre ale Uniunii Europene asigură prin rotație, pentru șase luni, președinția Consiliului, principalul organ de decizie al UE. În prima jumătate a anului 2011, acest rol va fi îndeplinit de Ungaria, conform planificării¹ în care rândul României va veni în a doua jumătate a anului 2019.

Orientările de politică generală ale UE, precum și soluționarea problemelor de actualitate alcătuiesc în prezent agenda președinției Ungariei, pe care presa europeană le-a semnalat deja². În acest sens, Viktor Orban, prim-ministrul Ungariei, a acordat un interviu în exclusivitate pentru site-ul internet al Consiliului³ — **Transformarea strategiei Europa 2020 într-un succes** — în care vorbește despre direcțiile de acțiune și despre așteptările sale pentru anul 2011.

Dosarele prioritare sunt organizate pe patru teme⁴ care au în centru factorul uman: creștere și ocuparea forței de muncă pentru a întări modelul social european; o Europă mai puternică; Uniunea mai aproape de cetățean; extindere și politica de vecinătate. În ceea ce privește extinderea UE, președinția ungară se declară angajată pentru a finaliza, în primul semestru din 2011, negocierile de aderare cu Croația. Politica de vecinătate spre răsărit va fi susținută, iar un obiectiv prioritar al acesteia este organizarea celei de-a doua reuniuni la nivel înalt a **Parteneriatului estic** în Ungaria, în luna mai 2011.

Sub semnul Strategiei Europa 2020

În fapt, președinția ungară urmărește obiectivele strategiei Europa 2020, prin care Uniunea își propune să amelioreze condițiile de viață ale cetățenilor săi, prin crearea de locuri de muncă și prin stimularea unei competitivități durabile. În mod particular, președinția ungară își propune să se aplece asupra situației întreprinderilor mici și mijlocii, considerate motorul creșterii economice și al creării de locuri de muncă, dar și să atragă atenția statelor membre asupra consecințelor pe care demografia și politica familială le au asupra economiei.

¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/RO/ec/118602.pdf

² DECIZIA CONSILIULUI din 1 ianuarie 2007 de stabilire a ordinii de exercitare a președinției Consiliului, (2007/5/CE, Euratom), JO L 1, 4.1.2007, p.11 - 12.

³ Prioritățile președinției maghiare a UE: economie, extindere, energie, publicat la 30 decembrie 2010, http://www.euractiv.ro/uniunea-europeana/articles/displayArticle/articleID_21741/Prioritatile-presedintiei-maghiare-a-UE-economie-extindere-energie.html

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/showFocus.aspx?lang=RO&focusID=552>

⁵ <http://www.eu2011.hu/priorities-hungarian-presidency>

În același timp, este urmărită cu deosebit interes tema bugetului multianual al UE, care va fi obiectul unor negocieri considerate delicate. Întârzierea în adoptarea bugetului pentru 2011 este, de asemenea, o provocare importantă care va trebui rezolvată în semestrul președinției ungare.

Guvernanța economică

Dar, mai mult decât toate acestea, sarcina principală a președinției ungare este aceea de a finaliza, până la sfârșitul mandatului său, dezbaterile în Consiliu a celor șase propuneri legislative ale Comisiei. Acestea au fost formulate pe baza propunerilor grupului de lucru coordonat de către președintele permanent al Consiliului, Herman Van Rompuy și au fost prezentate la 29 septembrie 2010. Astfel, un mecanism permanent de gestionare a crizei va fi instituit pentru zona euro, pentru a gestiona dificultățile financiare și pentru a preveni eventualele „contaminări”.

Reexaminarea politicilor UE

Pentru a ține pasul cu schimbările globale și cu mutațiile interne, președinția ungară va avea de gestionat și dezbaterile privind politica agricolă (urmărind obținerea unui compromis cu susținere unanimă a statelor membre pentru modernizarea modelului agricol european, pe baza propunerilor de reformă ale Comisiei, din 18 noiembrie 2010), politica de coeziune, politica energetică, politica de mediu.

Se estimează că obținerea acestor compromisuri pentru continuarea politicilor sectoriale va întări interesele comunitare și va permite formularea unor concluzii necesare pentru elaborarea cadrului financiar 2014 - 2020.

Conturarea unei politici europene privind romii

Președinția ungară și-a fixat ca obiectiv adoptarea la Consiliul European din iunie 2011 a unei strategii-cadru privind integrarea romilor, în prealabil elaborată de către Comisie, în măsura în care strategia va corespunde intențiilor statelor membre și ale instituțiilor Uniunii. Documentul va fi examinat în formațiuni desemnate ale Consiliului, iar

sinteza rezultatelor va fi supusă atenției șefilor de state și de guverne. Dacă va fi confirmată, strategia-cadru va marca debutul unei politici europene comune cu privire la romi, iar statele membre vor elabora ulterior programe de reformă pentru integrarea romilor.

Strategia pentru Regiunea Dunării (SRD)

Dezvoltarea macroregională este urmărită într-un plan de acțiune care urmărește dezvoltarea durabilă în bazinul inferior al Dunării, protejarea teritoriilor și a peisajelor naturale, a valorilor culturale din regiune. Comisia a înaintat în decembrie 2010 o propunere privind SRD, care ar trebui adoptată de Consiliu în perioada președinției ungare din 2011. Alături de Germania, Austria, Cehia, Slovacia, Ungaria, Slovenia, România, Bulgaria, au luat parte la elaborarea planului și state din regiune care nu sunt membre UE: Croația, Serbia, Bosnia-Herțegovina, Muntenegru, Moldova și Ucraina.

*

Chiar dacă strălucirea acestui rol de președinte al Consiliului pare unor comentatori diminuată de instituirea funcției de președinte permanent, ca urmare a aplicării prevederilor Tratatului de la Lisabona, totuși realitatea arată că obligațiile și funcțiile președinției prin rotație sunt complexe și rămân de primă importanță. O demonstrează în cazul de față sarcinile și obiectivele președinției ungare, care oferă totodată o imagine despre cum se poate răspunde la sfidările mondializării prin coordonarea politicilor și a resurselor, prin mecanismele instituite de Uniune. Timpul va verifica realismul acestor intenții, precum și viabilitatea și complexitatea acțiunilor transfrontaliere prin care instituțiile UE încearcă să rezolve problemele globale cu care se confruntă, de la siguranța energetică și schimbările climatice la ocuparea forței de muncă și criza economică.

Pentru mai multe informații și pentru a consulta agenda președinției ungare, puteți accesa: <http://www.eu2011.hu/>

Mariana Bara

Strategia de extindere și rapoartele privind progresele înregistrate în 2010

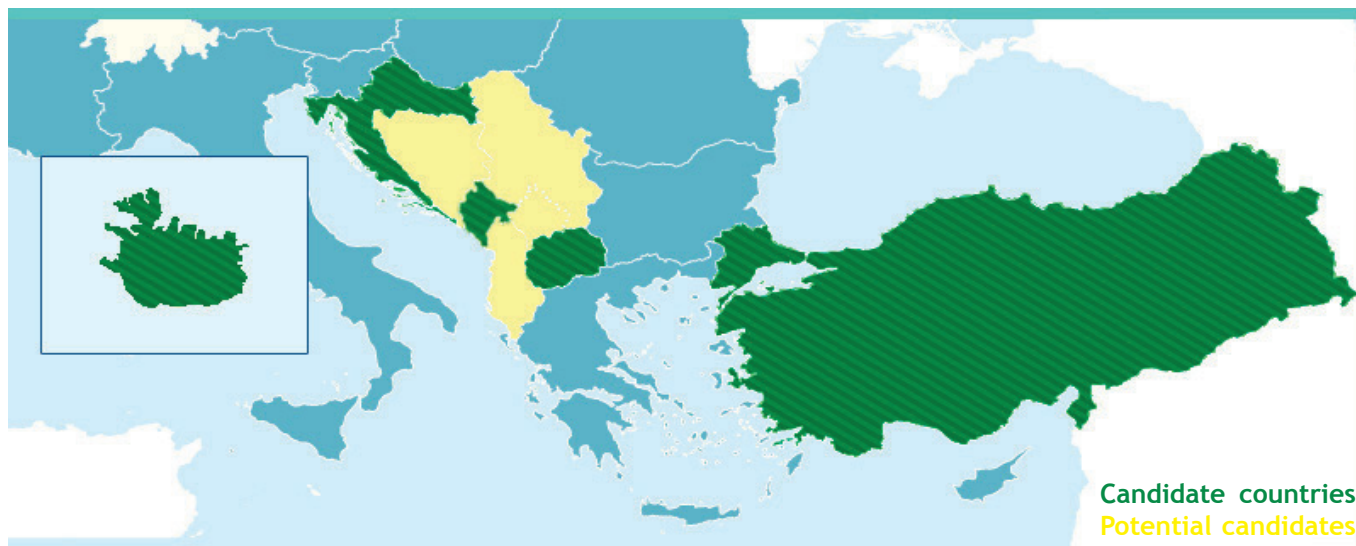
Pe 9 noiembrie 2010, Comisia Europeană a adoptat documentul strategic anual menit să detalieze politica sa de extindere a UE. Se preconizează ca documentul să includă și un rezumat al progreselor înregistrate în ultimul an de Croația, Islanda, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Turcia, precum și de Bosnia și Herțegovina, Serbia și Kosovo. În cazul Albaniei și Muntenegrului, rapoartele privind progresele înregistrate au fost înlocuite cu avize.

Așa cum se arată în documentul Comisiei, „Negocierile cu Croația au ajuns în faza finală, demonstrând tuturor țărilor implicate în acest proces că aderarea poate deveni o realitate, cu condiția îndeplinirii condițiilor necesare.”* S-au înregistrat progrese semnificative în soluționarea diferendelor bilaterale de durată între Slovenia și Croația, ceea ce contribuie la netezirea drumului pentru aderarea Zagrebului la UE.

Documentul arată de asemenea că s-au deschis noi capitole în negocierile cu Turcia și că Ankara s-a lansat într-o revizuire aprofundată a constituției, apropiindu-se de standardele europene. O tendință pozitivă a fost observată în ceea ce privește evoluția reconcilierii postconflict între popoare, iar procesul de liberalizare a vizelor pentru țările din Balcanii de Vest a înregistrat progrese.

Așa cum se reflectă în comunicare, Croația a înregistrat progrese constante în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor de aderare, iar negocierile de aderare au ajuns în faza finală. Cooperarea deplină cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie rămâne o cerință a progresului Croației pe tot parcursul procesului de aderare.

* Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, Strategia de extindere și principalele provocări 2010-2011 http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/key_documents/2010/package/strategy_paper_2010_ro.pdf.



Candidate countries
Potential candidates

Sursa: http://ec.europa.eu/enlargement/countries/index_en.htm

Persistă numeroase dificultăți, iar Comunicarea Comisiei ține cont de acești factori semnificativi: efectele crizei economice asupra tuturor țărilor implicate în procesul de aderare, deși în grade diferite, și în termeni de protecție socială în statele vizate; problema incluziunii sociale, considerând că grupurile vulnerabile precum minoritățile, comunitățile dezavantajate și persoanele cu dizabilități au fost afectate în mod deosebit. Printre alte aspecte presante de care țările implicate în procesul de aderare la UE trebuie să țină seama se numără necesitatea de a consolida statul de drept, libertatea de exprimare și a mass-mediei, cooperarea regională și chestiunile bilaterale, utilizarea instrumentelor de preaderare care servesc politica de extindere.

Comisia prezintă o serie de concluzii și recomandări: extinderea trebuie să continue întrucât este în interesul strategic al UE „să continue procesul de extindere pe baza principiilor și a condițiilor convenite și pe baza Consensului reînnoit privind extinderea, aprobat de Consiliul European în decembrie 2006”. Comisia continuă să consolideze **monitorizarea politicilor macroeconomice** ale țărilor vizate, ținând seama în același timp de noile evoluții în ceea ce privește guvernarea economică a UE. Mai mult, Comisia va asocia țările implicate în procesul de aderare la inițiativele luate la nivelul UE în vederea urmării obiectivelor Strategiei Europa 2020. Această inițiativă este

menită să încurajeze aceste state să-și expună preocuparea pentru aceste obiective în prioritățile lor politice naționale și chiar să urmărească obiective specifice regiunii, acolo unde este posibil.

O atenție deosebită se va acorda reformei sistemului judiciar și administrației publice, combaterii criminalității organizate și corupției, considerând că majoritatea țărilor implicate în procesul de aderare trebuie să facă progrese semnificative pentru consolidarea statului de drept și, în special, în combaterea criminalității organizate și a corupției. **Cooperarea regională** este o dimensiune fundamentală a procesului de stabilizare și asociere care se traduce în faptul că această cooperare regională nu ar trebui subminată de divergențele privind Kosovo. Progresele înregistrate cu privire la **liberalizarea vizelor** au fost evidențiate de faptul că obligativitatea vizelor pentru cetățenii din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia a fost eliminată. Obligativitatea vizelor pentru Bosnia și Herțegovina și Albania ar trebui eliminată în curând, cu condiția ca cele două țări să îndeplinească standardele necesare. În ceea ce privește **asistența de preaderare**, țările beneficiare trebuie să-și consolideze capacitatea de a folosi în mod eficient fondurile UE.

Agnes Nicolescu

promo

În următorul număr al Newsletterului IER veți putea consulta **oferta de formare a Institutului European din România pentru anul 2011 care va cuprinde și următoarele cursuri: Expert accesare fonduri structurale și de coeziune europene; Expert achiziții publice; Formare generală în afaceri europene; Sistemul normativ al UE; Uniunea Economică și Monetară; Sisteme integrate de gestionare a deșeurilor în contextul legislației europene ș.a.**

Redactor-șef: Mădălina Magnusson
Redactori: Mariana Bara, Agnes Nicolescu, Mihai Sebe
Grafică & DTP: Monica Dumitrescu
Versiunea în limba engleză: Loredana Licuța, Mihaela Papa, Diana Popa, Mona Răus

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletterului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.



Institutul European din România
Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO - 030016, București, România
Tel: (+4021) 314 26 96 / 133 / Fax: (+4021) 314 26 66
Contact: newsletter@ier.ro
Web: www.ier.ro